

TURCKSIN, Christiaan (Peutie 27 juni 1903 – Berleck 20 januari 1987).

Groeide op in een katholiek landbouwersgezin en ging naar school aan het Institut Notre Dame in Vilvoorde en aan de vakschool kardinaal Mercier in Schaarbeek. Na een aantal jobs werd Turcksin vlak voor de Tweede Wereldoorlog uitbater van het Vlaamsch Huis De Volkslust in Vilvoorde. Hij onderhield goede contacten met Staf de Clercq en was een overtuigd Nieuwe Orde-aanhanger.

Na het uitbreken van de oorlog in mei 1940 werd Turcksin lid van het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)** en gewestleider van **Arbeidsorde**. Toen begin 1941 het Luftgaukommando op zoek was naar werkkrachten bleek herbergier Turcksin een ideale tussenschakel te zijn. Hij startte een aanwervingsbureau dat al snel uitgroeide tot een bewakingsdienst, de **Vlaamsche Fabriekswacht**. Hij werkte samen met het VNV. Turcksin kreeg zo betrouwbare wachters en het VNV beschouwde de Fabriekswacht als een deel van het VNV. In 1943 werd de Fabriekswacht zelfs een formeel deel van het VNV. Maar toen de partij Turcksin financieel aan de leiband wilde krijgen nam hij met de steun van het Luftgaukommando opnieuw de politieke en militaire leiding in handen. De brigade werd in mei 1943 hervormd tot **Vlaamsche Wachtbrigade**. De leden werden nu als militairen beschouwd en de band met het VNV werd veel losser. In 1944 richtte Turcksin binnen deze eenheid een luchtafweergeschutbrigade, de **Flakbrigade** op. In september 1944

vluchtte hij naar Duitsland, waar hij kon verhinderen dat zijn Flakbrigade bij de Waffen-ss werd ingelijfd. In juni 1945 werd hij in Duitsland gearresteerd. Hij werd op 16 maart 1948 ter dood veroordeeld. In 1951 werd deze straf omgezet in levenslange dwangarbeid. In 1957 werd Turcksin om gezondheidsredenen voorwaardelijk in vrijheid gesteld. Hij trok naar Duitsland waar hij industrieel actief was. Hij bleef politiek inactief. Op het einde van zijn leven schreef hij zijn memoires die evenwel onuitgegeven bleven.

LITERATUUR: O. Wille, *Van Fabriekswacht tot Flakbrigade. Christiaan Turcksin en zijn paramilitaire formaties*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1990.

BERNARD VAN CAUSENBROECK